

6. Waar zijn de Bereeërs?

We lezen met elkaar Handelingen 17:10-11.
Uit de vertaling van het NBG.

“Maar de broeders zonden terstond in de nacht Paulus en Silas naar Berea, die, daar aangekomen, naar de synagoge der Joden gingen; en dezen onderscheidden zich gunstig van die te Tessalonica, daar zij het woord met alle bereidwilligheid aannamen en dagelijks de Schriften nagingen, of deze dingen zo waren.”

Jaren geleden heeft een broeder mij er eens op gewezen dat alle broeders in Christus gelijk zijn.

In Christus is er geen onderscheid tussen de broeders wat betreft ras, maatschappelijke positie of culturele kenmerken. Die broeder wees mij er op dat ik niet mocht zeggen: ‘mijn Amerikaanse broeder’, maar dat ik moest zeggen: ‘mijn broeder in Amerika’.

Want ik heb broeders in Amerika, broeders in Frankrijk en ik heb broeders in Ethiopië.

Ik heb miljoenen broeders, daar waar God hen geplaatst heeft. Het maakt dus niet uit waar zij wonen, of hoe zij eruit zien, want het zijn mijn *broeders*.

Ik moet dus ook niet zeggen: ‘mijn Gereformeerde broeder’, want ik heb broeders in de Gereformeerde kerk, ik heb broeders in de Hervormde kerk en ik heb broeders in de Rooms-Katholieke kerk. Ja, ik heb zelfs broeders in de Evangelische gemeenten. [*gelach in de zaal*]

Ik heb dus miljoenen broeders.

En het maakt niet uit van welke geloofsgemeenschap zij zijn, want het zijn mijn *broeders*.

Ja, er is in Christus zelfs geen verschil tussen man en vrouw. Dus als ik u vanavond, in het vuur van mijn rede, met ‘broeders’ aanspreek, dan bedoel ik dus uitdrukkelijk zowel de broeders

van het mannelijk geslacht, als de broeders van het vrouwelijk geslacht.

Ik wil dit van tevoren even vaststellen, anders krijg ik daar later misschien moeilijkheden mee.

Bij dezen, zusters.

Gewoonlijk spreekt mijn broeder de Bereeër op deze avond, maar hij heeft mij de gelegenheid gegeven om u iets te vertellen, wat al heel lang op mijn hart ligt.

Dank daarvoor, broeder.

U en ik, wij hebben miljoenen broeders in de Heer.

Ik ken al die broeders natuurlijk niet persoonlijk, maar ik heb in de loop van mijn leven wel heel wat broeders ontmoet.

Meestal in hun diverse samenkomsten.

En in al die bijeenkomsten voel ik mij thuis.

Of ik nu in de Hervormde Kerk ben, waarin ik met mijn broeders psalmen op hele noten zing.

Of dat ik bij een charismatische groepering ben, waar ik uitbundig lofliederen met hen zing.

Het is voor mij hetzelfde.

Want ik ben bij familie, broeders onder elkaar, één in de Heer.

Maar de laatste tien, vijftien jaar is mij één ding opgevallen.

Eén ding wat in al die geloofsgemeenschappen hetzelfde is.

Waar je ook komt, het is overal en altijd hetzelfde.

Wat is dat dan?

Je wordt er bedolven onder de evangelieprediking, maar er zijn geen Bereeërs in de zaal.

We hebben net Handelingen 17 gelezen, vers 10 en 11.

Wat dacht u van die mannen in Beréa?

Paulus predikt het evangelie in die dagen met woord en daad, met betoning van tekenen en wonderen.

En nou komt hij met broeder Silas in Beréa.

Reken maar dat zijn reputatie hem vooruitgesneld was.

Want waar hij ook kwam, overal gebeurde er wel wat.

Volksoptootjes, een aardbeving, genezingen.

En nu predikt hij het evangelie aan de broeders in Beréa.

En zeggen die broeders dan tegen hem: 'Halleluja, prijs de Heer, dank u broeder, voor die geweldige boodschap' ...?

Nee, ze zeggen tegen hem: 'Allemaal heel leuk en aardig wat je ons te vertellen hebt, broeder Paulus, maar wij gaan eerst even de Schriften na, als je het niet erg vindt, of deze dingen wel zo zijn.'

Waar zijn zulke broeders in onze dagen?

Wij, in onze dagen, zijn onmondige kinderen.

Wij worden heen en weer geslingerd door allerlei wind van leer. Hoe komt dat?

Omdat wij niet in staat zijn om zelfs de meest eenvoudige evangelieverkondiging in de Schriften na te gaan, of deze dingen wel zo zijn.

Wij hebben geen Bereeërs.

Ik heb een broeder die Gods Woord hartstochtelijk liefheeft.

Die broeder is een Bereeër.

Hij overpeinst de Schriften bij dag en bij nacht.

Als hij 's avonds naar bed gaat, denkt hij aan de Schriften.

Als hij 's morgens opstaat, denkt hij aan de Schriften.

Als hij zich aankleedt, denkt hij aan de Schriften.

Als hij in zijn auto zit, op weg naar zijn werk, denkt hij aan de Schriften.

Als hij op zijn werk is, denkt hij aan de Schriften.

In de pauze natuurlijk ...

En als hij thuiskomt.

En als hij aan tafel zit te eten.

Kortom, mijn broeder de Bereeër denkt *altijd* aan de Schriften.

Het hart van mijn broeder is dan ook vol van de Schriften.

Hij kan zijn mond niet houden.

Hij móet wel spreken.

Dat doet hij ook.

Hij geeft bijbelstudies.

En op die bijbelstudies vertelt die broeder, die Bereeër dus, dat de vertalers de Schriften niet goed vertaald hebben.

En elke keer moet hij zeggen: 'Er staat in uw vertaling wel zus en zo, maar eigenlijk staat er in de Schriften dit en dat.'

En de toehoorders van mijn broeder komen uit verschillende geloofsgemeenschappen, waar blijkbaar geen Bereeërs aanwezig zijn.

Want ik kan u verzekeren: Bereeërs zijn niet dik gezaaid in onze kerken.

En dan komen ze bij hem met hun vragen.

Logisch.

En dan vragen ze bijvoorbeeld aan hem: ‘Broeder, er wordt in onze kerk gesproken over “de hel”, wat moeten we daar nu mee?’

En dan zegt mijn broeder, aan de hand van de Schriften: ‘Er staat helemaal geen “hel”, er staat “gehenna”.’

En dan vragen die broeders: ‘En wat betekent dat dan, “gehenna”?’

En, omdat mijn broeder een zeer beminnelijk mens is, gaat hij dat uitvoerig uitleggen.

Maar dat hoeft hij helemaal niet te doen.

Want een Bereeër hoeft helemaal niets uit te leggen.

Een Bereeër gaat alleen maar de Schriften na, om te kijken, of de dingen die gezegd worden, wel zo zijn.

En als een evangelieprediker iets zegt, wat níet volgens Gods Woord is, dan klopt het dus niet.

En als de evangelieprediker iets zegt wat wél volgens Gods Woord is, dan klopt het dus wel.

Je hoeft dus helemaal niets uit te leggen.

Kijk, een Bereeër gaat naar een woordverkondiging.

En die luistert naar wat er gezegd wordt.

En dan spreekt een evangelieprediker over de ‘hel’.

En na afloop gaat de Bereeër dan naar de evangelieprediker toe.

En dan zegt de Bereeër tegen die voorganger: ‘Broeder, wat je daar zei, over de “hel”, waar staat dat?’

‘Nou’, zegt dan die evangelieprediker, ‘dat kun je overal in de bijbel vinden, maar vooral in Matteüs 5.’

En dan gaat zo’n Bereeër naar huis.

En dan zegt hij tegen zichzelf: ‘Dat moet ik toch wel even nakijken.’

En dan kijkt het na in zijn bijbelvertaling.

En dan ziet hij in Matteüs 5 vers 22: “... en wie zegt: Dwaas, zal vervallen aan het hellevuur.”

En dan denkt hij: ‘Nou moet ik het zéker nakijken in de Schriften.’

En dan ziet hij in zijn Griekse Bijbel staan: “het *geenna* van het vuur”.

En dan gaat hij nog een vers bekijken in de NBG-vertaling: vers 29.

En daar staat: “... en niet uw gehele lichaam in de hel geworpen worde.”

En dan denkt hij: ‘Die tekst moet ik ook zéker in de Schriften nakijken.’

En ook hier ziet hij in de Griekse grondtekst het woord ‘geenna’.

En dan doet die Bereeër iets verstandigs.

Hij gaat zijn Griekse concordantie na.

Hij komt 12 keer ‘geenna’ tegen.

En alle twaalf keren wordt het in het NBG vertaald met ‘hel’.

En dan gaat die Bereeër naar die broeder, de evangelieprediker, terug.

En hij zegt: ‘Broeder, ik heb het in de Schriften nagekeken, maar God spreekt niet over “hel” hoor, maar hij spreekt over “gehenna”.’

En dan zegt zo’n evangelieprediker natuurlijk: ‘Oké, broeder, maar wat betekent dat dan, “gehenna”?’

En de Bereeër zegt dan: ‘Ja, broeder, dat weet ik niet, maar dat is voor mij niet zo belangrijk. God zegt *niet* dat er een “hel” is, maar wel een “gehenna”, en dat is voor mij voldoende. Wilt u de volgende keer Gods woorden spreken, alstublieft. Goedemiddag, broeder.’

Mijn beminnelijke broeder vertelt dus aan zijn toehoorders dat ‘gehenna’ het Griekse woord is voor het Hebreeuwse woord ‘*Gei-Hinnom*’, dat ‘dal van Hinnom’ betekent.

Het dal van Hinnom is, sinds oudsher, een dal bij Jeruzalem, waar het afval verbrandt wordt.

Dit dal zal in het komende Messiaanse Koninkrijk de plaats zijn waar terechtgestelde misdadigers verbrand zullen worden.

Meestal heeft mijn broeder voor deze uitleg veel tijd nodig, want wij zijn zover van de Schriften afgedwaald, dat wij zelfs de meest eenvoudige dingen niet meer weten.

En dan gaan die broeders opgetogen naar huis.

En ze zeggen: 'Ik luister toch zo graag naar die broeder, hè, want hij heeft altijd nieuwe dingen.'

Pardon, nieuwe dingen?

Mijn broeder vertelt helemaal geen nieuwe dingen.

Mijn broeder gaat de Schriften na, of deze dingen zo zijn.

Weet u wie nieuwe dingen vertellen?

Dat zijn de evangeliepredikers, die over de 'hel' spreken.

Die vertellen nieuwe dingen.

Ja, daar lacht u wel om, maar zó is het.

Weet u wel, als u tegen mijn broeder de Bereeër zegt, dat hij nieuwe dingen vertelt, dat dit eigenlijk een belediging voor hem is?

Waarom is dat een belediging?

Omdat het pertinent niet waar is.

Hij vertelt helemaal geen nieuwe dingen.

U gebruikt een omgekeerde redenering.

Wist u dat?

Als je een Bereeër bent, dan heb je voortdurend met omgekeerde redeneringen te maken.

Ze zeggen bijvoorbeeld tegen je: 'Broeder, jij verkondigt een dwaalleer.'

Nou, dank je de koekoek.

Wie vertelt er nou een dwaalleer?

Het Woord van God zegt: "gehenna".

Dus als jij 'hel' zegt, dan verkondig *jij* een dwaalleer.

Snap je?

Mijn broeder de Bereeër zegt soms wel eens heel voorzichtig tegen een evangelieprediker, dat hij, als voorganger, sommige dingen echt niet kan zeggen.

Mijn broeder zegt dan: 'Broeder, dat kan echt niet: "hel". Het is "gehenna".'

En dan lachen ze hem uit.

Dat is het lot van een Bereeër: uitgelachen te worden.
Maar weet u wat die evangeliepredikers dan zijn, als zij consequent over de 'hel' blijven praten?
Dan zijn zij *valse* getuigen van God.
Omdat zij namelijk tégen God in getuigen, dat er een 'hel' is.

Misschien denkt u nu, dat ik leuke verhaaltjes loop te verkopen.
Maar we hebben het over uiterst serieuze zaken.
Wat is die serieuze zaak dan?
Het gaat erom dat *Gods Woord* nagesproken wordt.
Als je ergens in een dienst bent en er is een woordverkondiger bezig, dan weet een beetje Bereeër al na vijf minuten wat voor vlees hij in de kuip heeft.
Want het is gewoon een test.
Spreekt een woordverkondiger Gods woorden na, of spreekt hij Gods woorden niet na?
Als iemand Gods woorden naspreekt, oké.
Als iemand Gods woorden *niet* naspreekt, dan is het natuurlijk niet oké.
Nou, broeders, ik kan u verzekeren, dat het hoogst zelden voorkomt dat een evangelieprediker het Woord van God naspreekt.

U denkt misschien dat ik overdrijf, maar ik overdrijf echt niet.
Want na vijf minuten weet je al of iemand menselijke wijsheid staat te spreken.
En menselijke wijsheid is *dwaasheid* voor God.
Dan had je beter thuis kunnen blijven.
Studio Sport kijken of zo.

Wat doet dus een Bereeër?
Een Bereeër doet niets anders dan nagaan of iemand wel Gods Woord naspreekt.

Pauze

Laten we nog een keer Handelingen 17 lezen.

“Maar de broeders zonden terstond in de nacht Paulus en Silas naar Berea, die, daar aangekomen, naar de synagoge der Joden gingen; en dezen onderscheidden zich gunstig van die te Tessalonica, daar zij het woord met alle bereidwilligheid aannamen en dagelijks de Schriften nagingen, of deze dingen zo waren. Velen dan van hen kwamen tot het geloof ...”

U ziet, deze lezing wijkt iets af van de lezing van vóór de pauze.

Ik heb de volgende regel uit Handelingen 17 erbij gehaald.

“Velen dan van hen kwamen tot het geloof.”

Vóór de pauze heb ik gesproken over wat een Bereeër is.

Een Bereeër is iemand die dagelijks de Schriften nagaat, of de dingen die hij in de evangelieprediking hoort, wel zo zijn.

Ik las natuurlijk niet voor niets de geschiedenis van de broeders van Beréa iets verder.

Want de bedoeling van de Schriften nagaan is niet alleen het onderzoek op zich, maar dat je aan de hand daarvan tot geloof komt.

Ik hoop dat u dat subtiele verschil begrijpt.

Want de Schriften nagaan is op zichzelf natuurlijk een hele goede bezigheid, maar de bedoeling is dat je tot geloof komt.

En als ik zeg ‘de Schriften’, dan bedoel ik dus niet ‘de bijbel’.

Want de bijbel is een *vertaling* van de Schriften.

En de vertalers hebben de grondtekst op honderden plaatsen verkeerd weergegeven.

Nu ziet u de bui natuurlijk al hangen.

U denkt: ‘die broeder roept mij op om de grondtekst te gaan bestuderen.’ Of: ‘die broeder gaat zeggen: het wordt hoog tijd dat u Grieks en Hebreeuws gaat studeren.’

Daar wil ik het *niet* met u over hebben.

Ik wil het met u hebben over een andere, bijzondere, broeder.

Die broeder ziet namelijk iets.

En ik wil dat, als u vanavond weggaat, u ook ziet, wat hij ziet.

Wat ziet die broeder dan?

Die broeder ziet, dat die broeder de Bereeër de kastanjes uit het vuur haalt.

En dat de mensen daar vervolgens niets mee doen.

Dat ze dan wel braaf in hun bijbeltje bijschrijven ‘gehenna’, of: ‘hel is gehenna’, maar verder gebeurt er gewoon niets.

Want thuis aan tafel lezen ze nog gewoon: ‘hel’.

En als ze naar hun gemeente gaan, wordt er nog steeds over ‘hel’ gesproken.

En niemand staat er dan op.

Niemand zegt: ‘Maar broeders, er staat helemaal geen “hel”, maar “gehenna”.’

Dus bedenkt deze broeder een briljant en gewaagd plan.

Wat doet hij?

Deze broeder neemt een besluit.

Mijn broeder hoort dat ‘hel’ ‘gehenna’ is.

En wat doet hij?

Hij scheurt alle bladzijden uit zijn bijbel, waar het woord ‘hel’ staat.

En dan gaat hij plakken en knippen.

En hij verandert het woord ‘hel’ in ‘gehenna’.

En als hij thuis aan tafel zit, leest hij voor met ‘gehenna’ en niet meer met ‘hel’.

En als zijn kinderen hem vragen: ‘Papa, ze spreken op school over de “hel”’, dan kijkt hij samen met zijn kinderen in zijn bijbel, en dan staat er nergens het woord ‘hel’, alleen maar ‘gehenna’.

En als hij in een christelijke bijeenkomst zit en ze hebben het over de ‘hel’, dan zegt hij: ‘Waar staat dat dan?’

En dan zeggen ze: ‘Nou, in de bijbel.’

Nou, en dan pakt die broeder zijn bijbel en dan zegt hij: ‘Dat staat er helemaal niet. Ik kan het woord “hel” niet vinden.’

U lacht erom, maar deze broeder heeft een enorme stap voorwaarts gemaakt.

Weet u dat?

Hij heeft een enorme stap voorwaarts gemaakt.

Want mijn broeder begrijpt 1 Korintiërs 13:11.

“Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind.”

Hier ziet u de definitie van een kind.

Een kind is: hij spreekt als een kind, hij voelt als een kind en hij overlegt als een kind.

Eens?

U ziet hier, in 1 Korintiërs 13:11, vier keer het woord ‘kind’ als vertaalwoord van het Griekse woord ‘*nēpios*’.

Nu komt dit woord ‘*nēpios*’ nog een keer in deze brief voor.

En wel in 1 Korintiërs 3:1.

“En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleselijke, nog *onmondigen* in Christus.”

‘Onmondigen’ is hier het vertaalwoord voor het Griekse woord ‘*nēpios*’.

Een ‘*nēpios*’ is dus een onmondig kind.

En wat is het kenmerk van een onmondig kind?

Een onmondig kind denkt niet zelf na, maar er wordt voor hem gedacht.

‘Kleed je aan!’

‘Snuit je neus!’

‘Geef die meneer een handje!’

‘Zeg eens dank u wel tegen die mevrouw!’

En nou zegt u: ‘Ja, dus ...’

Nou, kijk, toen ik deze presentatie aan het voorbereiden was, heb ik verschillende mogelijkheden overwogen om mijn boodschap aan u over te brengen.

Ik heb er over nagedacht om het heel elegant te doen.

Met een strikje erom heen.

Om het heel voorzichtig te doen.

De ruwe kantjes eraf te slijpen.

Een omweg te maken.

Een anekdote te vertellen.

En eergisteren stond ik onder de douche.

En toen liet de Heer mij de heerlijkheid van Zijn Woord zien.

En toen moest ik onbedaarlijk huilen.

En toen dacht ik: ‘Nee, ik moet mijn toehoorders niet voor de gek houden, maar rechtuit zeggen waar het op staat.’
En nu ga ik u dus rechtuit zeggen waar het op staat.

Uw broeder de Bereeër haalt voor u de kastanjes uit het vuur. En als u daarna dan niet uw vocabulaire aanpast aan Gods Woord, dan blijft u altijd een onmondige in Christus. Ik zal het nog een keer zeggen (misschien heeft u het niet zo goed verstaan): als u uw vocabulaire niet aanpast aan Gods Woord (ik bedoel dan de Schriften), als u bijvoorbeeld niet het woord ‘hel’ vervangt door ‘gehenna’, dan blijft u altijd een onmondige in Christus.

U protesteert.

U zegt: ‘Ja, hoor eens, broeder, wij zijn helemaal niet onmondig.’
O, nee?

Weet u dat heel erg zeker?

Ik ga u aantonen dat u een onmondige bent aan de hand van twee voorbeelden.

Want u wordt namelijk als een onmondige *behandeld*.

En omdat u als een onmondige behandeld wordt, gaat u *denken* als een onmondige.

Dan gaat u *overleggen* als een onmondige.

En dan *bent* u een onmondige.

Begrijpt u?

Ik laat het u zien aan de hand van het woord ‘*apostolos*’.

Het woord ‘apostolos’ wordt in onze bijbelvertaling 79 keer vertaald met ‘apostel’, 1 keer met ‘gezant’ en 2 keer met ‘afgevaardigde’.

‘Gezant’ is een enorme miskleun, want ‘gezant’ komt van het woord ‘zenden’, wat het vertaalwoord is van het Griekse woord ‘*pempō*’, dat onderdeel is van een heel andere woordgroep.

Het Nederlandse woord ‘apostel’ is geen vertaling, maar een klanknabootsing.

Het woord ‘apostel’ zegt op zich helemaal niets.

Het woord ‘apostolos’ komt van ‘*apo*’ (= vanaf) en ‘*stello*’ (= stellen).

‘Apo-stello’ is dus ‘vanaf-stellen’, ‘afvaardigen’.

Een ‘apostolos’ is dus een ‘afgevaardigde’.

Iemand die door zijn opdrachtgever met een bepaalde opdracht weggezonden wordt, en die alle bevoegdheden heeft om namens die opdrachtgever te handelen.

Nu moet u opletten hoe u als een onmondige behandeld wordt.

We gaan naar Matteüs 10.

U ziet daar de geschiedenis dat de Heer Jezus zijn twaalf discipelen roept en hen macht geeft (dat is typisch voor een opdracht aan een apostel, aan een afgevaardigde) en zij krijgen bepaalde bevoegdheden: onreine geesten uitdrijven, zieken genezen, enzovoorts.

En dan noemt Hij zijn discipelen: ‘*apostoloi*’, ‘apostelen’.

Dit zijn dan de twaalf apostelen.

Want er staat in vers 2 in onze NBG-vertaling: ‘en dit zijn dan de twaalf apostelen’.

Prima.

De Heer had hen zelf uitgezocht.

Hij noemt ze ‘apostelen’.

Prima.

Niks mis mee.

En dan zegt Paulus in 1 Korintiërs 9 vers 1: ‘Ben ik niet vrij? Ben ik geen apostel?’

Natuurlijk, Paulus.

Natuurlijk ben jij een apostel.

Want je hebt de Heer toch ontmoet op de weg?

Natuurlijk ben jij een apostel.

Hoe kun jij nou geen apostel wezen?

Ja, jij bent een apostel.

Nu komen we bij Filippenzen 2:25.

Daar lezen we in de NBG-vertaling:

“Maar ik achtte het noodzakelijk, Epafroditus tot u te zenden, mijn broeder en medearbeider en medestrijder, die uw afgevaardigde was om mij te helpen ...”

Hé, afgevaardigde ...

Even kijken in de grondtekst.

Daar staat het woord ‘apostolos’.

Oké, dus Epafroditus is ook een apostel.
Nee, Epafroditus is een *afgevaardigde*.
Maar er staat toch dat hij een ‘apostolos’ is.
Ja, maar Epafroditus is *geen* apostel.
Waarom niet?
Nou, want hij heeft de Heer niet persoonlijk ontmoet.
Hij is geen *echte* apostel.
Ja, de twaalven wel.
Paulus ook.
Maar Epafroditus is geen apostel.

Weet u wat dit is?
Dit is kinderpraat.
Want er bestaan helemaal geen apostelen.
Er zijn alleen maar afgevaardigden.

Weet u wat het woord ‘apostel’ is?
Dat is een relikwie.
Uit de Rooms-Katholieke tijd.
Toen wij, als onmondige kinderen, nog in de schoot van de
moederkerk waren.

Weet u, onze broeders in de Rooms-Katholieke kerk worden nog
steeds als onmondigen behandeld.
In de hele wereld, en in Nederland tot enkele decennia geleden,
wordt de mis in het Latijn opgedragen.
Er is geen broeder die er een woord van verstaat.
Maar dat geeft niet, want ze hoeven niet te denken.
Er wordt voor hen gedacht.
Onmondig.

Bent u wel eens bij een eucharistieviering geweest?
Na afloop gaan de kerkgangers één voor één naar de priester.
Of de priester gaat de rijen langs met de hostie, de ouwel.
Dat is een stukje brood, dat het lichaam van Christus
representeert.
Daar staan dan alle kerkgangers.
En als de priester dan bij hen is, dan doet de kerkganger zijn
mond open.

En dan legt de priester daar een stukje brood in.
Dit is een handeling die volledig bij een onmondig kind past.

En de kerkganger moet de priester natuurlijk met ‘pater’, ‘vader’ aanspreken.

En de priester zegt dan tegen hem: ‘mijn kind’.

Onze broeders in de Rooms-Katholieke kerk zijn dus onmondige kinderen.

Volstrekt onmondigen.

Onze broeders in de Rooms-Katholieke kerk komen bijeen in een gebouw, dat vol met heiligenbeelden staat.

Heiligenbeelden van Maria en Jozef.

O, ja, en ook van de twaalf apostelen.

Twaalf?

Ja, die twaalf apostelen die de Heer in Matteüs 10 uitgekozen heeft.

Maar Judas heeft onze Heer toch verraden?

Ja, die apostel is er niet bij.

En Mattias dan?

Nee, jòh, die is door loting een apostel geworden.

Door een loting?

Nou ja ...

Gelukkig, gelukkig, hè, heeft de Heer de apostel Paulus op de weg ontmoet.

Gelukkig maar.

Want er ontbrak een twaalfde man, zullen we maar zeggen.

En op een echt geestelijke manier heeft God de apostel Paulus in dit rijtje toegevoegd.

Ja, toch?

Zo’n geestelijke man als Paulus hoort natuurlijk wel thuis in dit rijtje van de apostelen.

Weet u wat dit is?

Dit is een sprookje.

Dit is kinderpraat.

Er zijn helemaal geen apostelen.

Er zijn alleen maar afgevaardigden.

Ja, zegt u, dat zijn onze broeders in de Rooms-Katholieke kerk.
Maar wij, wij zijn geen onmondigen.
Dacht u dat?

In onze Reformatorische en Evangelische kerken spreken de
woordverkondigers vanaf de kansel.
En dan spreken zij over de 'apostel' Paulus.
En alle kerkgangers slapen rustig verder.
Maar als er een woordverkondiger op zou staan, die zou zeggen
'de afgevaardigde' Paulus, dan schrikt iedereen wakker.
De alarmbellen gaan rinkelen ...
De afgevaardigde Paulus?

En waar ga jij dan naartoe, Paulus?
Naar de broeders in de verstrooiing?
Eh, nee, ik ben afgevaardigd naar de heidenen.
Naar de heidenen?
Belachelijk.
God is toch de God van Israël, of niet?
Nee, zegt Paulus, God is niet alleen de God van de Joden, maar
Hij is ook de God van de heidenen.
Nou, dan hoop ik maar dat broeder Petrus hem het evangelie
van het Koninkrijk laat verkondigen.
Umm, nou, Paulus spreekt in Romeinen 2:16, 16:25 en 2
Timoteüs 2:8 over *mijn* evangelie.
Mijn evangelie?
Het evangelie van Paulus?
Wat is dat dan voor een evangelie?
Heeft hij dat soms van broeder Petrus gehoord?
Nou, nee, zegt Paulus, dat evangelie heb ik van de Heer Jezus
zelf ontvangen.
Nou, oké, oké, goed, goed ... maar ik hoop wel dat als er mensen
door Paulus tot bekering komen, dat ze zich dan wel laten
besnijden.
Umm, tja ... dat ligt even iets anders ...
Paulus zegt in Galaten 5:2, dat als je je laat besnijden, dat
Christus je dan geen nut zal doen.
Nou ja, dan hoop ik maar, dat die heidenen in ieder geval wel de
tien geboden houden.

Dat is wel het minste wat je kan vragen van die heidenen, vind je niet?

Nou, zegt Paulus in Romeinen 3:20, ik dacht het niet, want uit werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden.

Het gemor wordt zo groot, dat Paulus door de heiden-broeders naar Jeruzalem wordt gestuurd.

En hij heeft besprekingen met de afgevaardigden daar.

En vooral met de ‘pilaren’, die in Jeruzalem als belangrijk beschouwd worden.

Niet dat Paulus daar erg van onder de indruk is.

En hij houdt met enkelen van hen afzonderlijk besprekingen, omdat hij bang is dat hij anders alles voor niets gedaan heeft.

Nu wil ik u graag de uitkomst van die besprekingen laten zien.

Dat staat in Galaten 2:7-9.

“Maar integendeel: toen zij zagen, dat mij de prediking van het evangelie aan de onbesnedenen toevertrouwd was ...”

Even als een Bereeër de Schriften nakijken ...

Hé, in het Grieks staat er: “euangelion *tou* akroboustias”.

Dat is: het evangelie (goede bericht) *van de* voorhuid (onbesnedenen).

Niet: het evangelie *aan* de onbesnedenen.

Maar: het evangelie *van de* onbesnedenen.

“... gelijk aan Petrus die aan de besnedenen ...”

Even kijken in de Schriften.

Daar staat: “kathōs petros *tēs* peritomēs”

Dus: “zoals Petrus (dat) *van de* besnijdenis”

Het evangelie dus *van de* besnijdenis.

Dan gaat vers 8 verder met:

“... immers Hij, die Petrus kracht gaf om apostel te zijn voor de besnedenen ...”

In het Grieks: “apostolēn *tēs* peritomēs”

Vertaald: “afvaardiging *van de* besnijdenis”

“... gaf die kracht ook aan mij voor de heidenen.”

In vers 9 vertelt Paulus dan over de afspraak: “wij zouden naar de heidenen (de *gojiem*), zij naar de besnedenen (de Joden) gaan.”

U ziet dus dat er *twee* afvaardigingen zijn.

Geen ‘apostelschap’.

Nee, *afvaardigingen*: één naar de besnijdenis en één naar de natiën (niet-Joden).

En er zijn dus *twee* evangeliën, *twee* goede boodschappen: de goede boodschap van de besnijdenis en de goede boodschap van de voorhuid (onbesnedenen).

U bent uit de voorhuid.

Dat betekent dat de goede boodschap van de voorhuid voor u bestemd is.

Dat betekent niet dat de goede boodschap van de besnijdenis niet interessant zou zijn.

Integendeel.

Het is zelfs buitengewoon interessant.

Maar het is niet voor u bestemd.

Uitsluitend de brieven van Paulus, de goede boodschap van de voorhuid, zijn voor u bestemd.

En dan zegt u nu: ‘Broeder, wat kínderachtig ... we gaan het toch niet hebben over bedélingen ... daar geloof ik niet in, hoor. Ik geloof echt niet in bedélingen.’

Weet u wat kínderachtig is?

Dat u denkt dat u zich de hele Schrift kunt toeëigenen.

En dan komt u bij Lucas 12.

En u leest daar in vers 32: “Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven.”

En dan roept u: ‘Halleluja, dank u Heer, voor het Koninkrijk.’

En u eigent zich dit toe.

Maar u vergeet gemakshalve dat deze zin, in het origineel, in de Griekse grondtekst, zonder een punt, zonder een komma, ja, zonder zelfs een spatie tussen de woorden, overgaat in de

volgende zin: “... verkoopt uw bezittingen om aalmoezen te geven.”

Dat is dezelfde zin.

Dat is dezelfde gedachte.

Want als u het Koninkrijk wilt hebben, zult u ook uw bezittingen moeten verkopen, om aalmoezen te geven.

Weet u wat dat betekent?

Dat betekent dat u uw huis, dat de laatste jaren zo prettig in waarde gestegen is, moet verkopen.

En de opbrengst moet schenken aan de weeskinderen in India. Dat betekent dat u uw nieuwe stationcar met die mooie getinte ramen en dubbele airbags moet verkopen en de opbrengst aan Wycliffe medewerkers in Nieuw-Guinea moet geven.

En dan zegt u: ‘Ho, ho, broeder, dat vraagt God niet van mij.’
Dacht u dat?

Dan lijkt u op een kleuter, die bij de Heer Jezus aan tafel zit.

En de Heer heeft voor u twee boterhammen klaargemaakt.

Een met jam en een met kaas.

En u eet eerst de boterham met jam op.

En u zegt: ‘Heerlijk, dank u wel, Heer.’

En dan ligt de boterham met kaas nog op uw bordje.

En de Heer zegt vriendelijk tegen u: ‘Dóór eten.’

En u zegt tegen Hem: ‘Nee, Heer.’

En dan vraagt Hij: ‘Waarom niet?’

En u zegt: ‘Heer, ik zit vol.’

En dan zegt Hij, vriendelijk als altijd: ‘Je moet wel je bord leeg eten.’

En dan begin je te jammeren.

Je zegt: ‘Maar Heer, dat is een boterham met kaas.’

En dan zegt Hij: ‘Nou, en?’

En dan zeg je, bijna huilend: ‘Maar Heer, ik lust geen kaas.’

Weet u wat kinderachtig is?

Als de Heer u, volgens Efeziërs 1:3, met alle zegeningen in de hemelse gewesten in Christus zegenet, en dat je dan een bordje boven je bed hangt met de tekst: “Ik heb u in mijn handpalmen gegrift.”

Dat is kinderachtig.

Waarom?

Nou, want God zegt het niet tegen u.

God zegt het tegen zijn volk Israël.

En dat volk moet boeten voor zijn ongerechtigheid.

Het ontvangt dubbel uit de hand van God vanuit hun zonden.

En als alle hoop verloren is, en als alle tranen geschreid zijn,

zodat er geen tranen meer over zijn, omdat ze door het water

moeten gaan en door het vuur, zodat, volgens Jesaja 41, God

tegen hen zegt: “gij wormpje Jakob”, “gij volkje Israël”, zó diep

zijn zij vernederd ... en dán zegt God in Jesaja 49 *tot hen*: “Ik

heb u in mijn handpalmen gegrift”.

Weet u, wij christenen lijken op eksters.

Wij vliegen over de bijbel heen.

En dan zien wij, in Psalm 23, iets blinken: “De Heer is mijn herder.”

En hup, wij duiken naar beneden.

Wij pakken het zilveren lepeltje mee.

Maar dat lepeltje is helemaal niet van ons ...

En dan komen we in Johannes 10 bij een volgende tekst: “... Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed.”

En hup, wij duiken weer naar beneden.

En we nemen het mee.

Dan vliegen we weer verder ...

En dan zien we, in Johannes 15: “Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden.”

En we duiken weer naar beneden en we nemen het in beslag ...

Wij zijn volstrekt onmondige kinderen.

Wij weten niet eens het verschil tussen ‘mijn’ en ‘dijn’ ...

Ik wil u het tweede voorbeeld noemen.

Het Griekse woord ‘*aggelos*’ [uitspraak: ‘angelos’].

Dit woord komt 187 keer voor in het Nieuwe Testament.

Het woord wordt 180 keer vertaald met ‘engel’.

En 7 keer met ‘boodschapper’.

Het woord 'engel' zegt op zich helemaal niets.
Want het is een klanknabootsing van 'angelos'.
Maar een 'aggelos' is een 'boodschapper'.

Nu gaan de bijbelvertalers vertalen.
En laten we zo'n 'aggelos' dan eens bekijken.
In Matteüs 1:20 zien we dan: "Toen die overweging bij hem (dat is Jozef) opkwam, zie, een engel des Heren verscheen hem in de droom ..."
Kijk, daar heb je zo'n 'aggelos'.
Een 'aggelos kuriou', een 'engel des Heren'.

Nu gaan we naar Lucas 7:24 en daar lezen we: "Toen de boden van Johannes vertrokken waren ..."
En dan lezen we in de Griekse tekst ook het woord 'aggelos' .
Hé, dat is vreemd.
'Aggelos', dat zijn toch 'engelen'?
Ja, zeggen de vertalers, maar om die boden van Johannes nou 'engelen' te noemen, dat gaat ons een beetje te ver.
Dat kunnen geen 'engelen' zijn, dat moeten wel 'boden' zijn.
Wordt er hier voor u gedacht, of eh ... hoe zit het?

Weet u wat hier het probleem is?
Heel veel broeders *weten*, dat een 'aggelos', een 'engel', eigenlijk een 'boodschapper' is.
Want u zegt tegen mij: 'Broeder, dat weet ik al lang, dat een engel een "boodschapper" is.'
Nou, als u dat weet, waarom past u dan uw vocabulaire niet aan?
Nou, ik weet wel waarom u dat niet wil.
Want dat vindt u jammer.
Want dan bent u uw engelen kwijt ...

Maar weet u wat het probleem is?
Als je 'engel' blijft zeggen, dan praat je als een kind.
Dan denk je dat een engel vleugels heeft.
Broeders, boodschappers hebben geen vleugels.
Ja, zegt u, maar die engelen in de tabernakel, dan, en in Ezechiël, die hadden toch vleugels?

Nee, broeder, dat zijn *cherubs*.

Maar cherubs zijn toch engelen?

Nee, broeder, cherubs zijn cherubs en boodschappers zijn boodschappers.

En Jesaja 6 dan, met die engelen met zes vleugels?

Broeder, dat zijn *serafs*.

Maar serafs zijn toch engelen?

Nee, broeder, serafs zijn serafs en boodschappers zijn boodschappers.

Je hebt cherubs, serafs, boodschappers en je hebt ook nog tronen, heerschappijen, overheden en machten.

Kijk, als je aan 'engel' vasthoudt, dan krijg je kinderpraat.

Dan lees je van een zeer vooraanstaande broeder, die door miljoenen broeders gelezen en zeer gerespecteerd wordt, dat hij schrijft: "... dat na de zondeval van Adam God *noodgedwongen* van engelen cherubs moest maken."

Broeders, kom nou.

God, die miljarden melkwegstelsels geschapen heeft en in die melkwegstelsels triljarden sterren en die al die triljarden sterren bij name roept, die de hele kosmos in zijn hand heeft en draagt door het woord van zijn kracht, die de aeonen overziet, voor wie duizend jaar is als één dag, en één dag als duizend jaar, die de mens geformeerd heeft uit het stof der aarde, die de mens doorgrondt en kent, en van verre zijn gedachten weet, die weet welk maaksel wij zijn, die alles doet naar de raad van zijn wil, uit wie alle dingen zijn, door wie alle dingen zijn, tot wie alle dingen zijn ... die God is verrast door de overtreding van Adam? Kom nou toch.

God zegt zeker tegen de engelen: 'Ja, sorry jongens, sorry, die overtreding van Adam, daar had Ik niet op gerekend. Het spijt me, het spijt me ... Ik moet nou van een paar van jullie cherubs maken.'

Schei toch uit.

Weet u wat dit is?

Dit is geen kinderpraat meer.

Dit is *peuterpraat*.

‘Ja,’ zegt u, ‘maar de satan is toch een gevallen engel?’
Waar staat dat in de Schriften, broeders?
Dat satan een gevallen engel is?
Nou, zegt u, Ezechiël ...
Ja, u bedoelt zeker Ezechiël 28.
Daar kunnen we heel kort even naar kijken.
Dat is beslist geen gemakkelijke stof.
Misschien kan onze broeder, de Bereeër, daar nog eens een
bijbelstudie over geven.
Maar goed, ik laat u een paar zinnestukjes zien, waar ik toch zo
mijn twijfels over heb, of hier over de satan gesproken wordt.

Dit tekstgedeelte in Ezechiël wordt, om te beginnen, in twee
stukken verdeeld.

Vers 1-10 over de vorst van Tyrus.

En vers 11-19 over de koning van Tyrus.

Nou, zegt u, dat is toch hetzelfde: vorst of koning.

Dat staat nog te bezien.

Tegen de vorst van Tyrus wordt gezegd in vers 2: “... terwijl gij
een mens zijt en geen god ...”

Tegen de koning van Tyrus wordt gezegd: “Gij waart een
beschuttende cherub ...”

Uiteraard met vleugels, want een cherub heeft vleugels.

Boodschappers niet ...

Wat je ook over deze teksten kunt zeggen, je moet er heel
voorzichtig mee zijn en het heel grondig bestuderen.

We kunnen er in ieder geval één ding over zeggen: dat, als je
zegt dat Ezechiël 28 over de satan spreekt, dan de satan òf een
gevallene mens is, òf een gevallen cherub.

Maar geen gevallen ‘engel’.

Ja, broeder, zegt u, maar de satan komt toch als ‘een engel des
lichts’.

Nee, broeder, de satan komt als een *boodschapper* van ‘het licht’.

En dáárom hebben wij Bereeërs nodig.

Die in de Schriften nagaan of deze dingen wel zo zijn.

Want dan staat er zo'n boodschapper van 'het licht' op de kansel.

En die zegt: 'Laten wij *God de Zoon* eren.'

Wat zal het een grote dag zijn, wanneer de Bereeërs dan als één man op zullen staan.

En dat zij zullen zeggen: 'Pardon, broeder, wat zei u?'

En dan zegt die boodschapper: 'Ja, dat wij *God de Zoon* eren.'

En wat zal het een grote dag zijn wanneer die Bereeërs dan zeggen: 'Ja, broeder, de *Zoon van God*, die vinden wij in de Schriften, maar "God de Zoon" zijn wij in de Schriften niet tegengekomen. We weten echt niet, over wie u het heeft.'

En dan zegt die boodschapper van 'het licht': 'Ja, beste mensen ... jullie weten heel goed over wie ik het heb, ik heb het over Jezus, de tweede persoon van de Godheid.'

En het zal een grote dag zijn wanneer de Bereeërs dan als één man op zullen staan en dat zij zullen zeggen: 'Jezus kennen wij, Hij is onze Heer en Heiland, maar "de tweede persoon van de Godheid", daar heeft God in zijn Woord *niets* over gezegd. En wat God zelf niet zegt, dat kunnen wij niet geloven.'

En dan zal die boodschapper van 'het licht' zeggen: 'Maar broeders, jullie geloven toch zeker wel in de Drieëenheid?'

En het zal een grote dag zijn wanneer de Bereeërs dan als één man op zullen staan en dat zij zullen zeggen: 'Broeder, in de Schriften staat *niets* over de Drieëenheid. Wij verzoeken u dat u de woorden Gods spreekt.'

En weet u wat er dan gebeurt in de gemeente van onze Heer Jezus Christus?

In al die geloofsgemeenschappen in de hele wereld?

Dan komt er grote beroering.

Dan komen de kerkenraden bijeen.

En dan komen de broederraden bijeen.

Dan komen de oudsten-raden bijeen.

En zij zullen zeggen: 'Wat moeten wij met deze mensen? Want dat zij uit de Schriften spreken, ja, dat is wel duidelijk. Maar zij tasten ons leergezag aan en onze positie. Wij zullen hen geselen en zeggen: wij verbieden jullie om uit de Schriften te spreken.'

En als u dan een Bereeër bent op die grote dag, dan wordt u voor 'het Sanhedrin' gesleept.

En zij zullen u geselen met hun woorden.

En zij zullen tegen u zeggen: 'Je bent een ketter. Je bent een dwaalleraar. Je brengt verdeeldheid in de gemeente. We verbieden je om uit de Schriften te spreken.'

En dan staat u op.

En dan zegt u: 'Hier sta ik. Ik kan niet anders. God helpe mij.'
Amen.